Kamsatkama.

Kamsatkama on wiimne Wennema piir, iddu tule pool, mis Peterburgist peäle 12 tuhhat wersta kaugel on. Seäl ellawad rahwas pea ilma leiwata ja solata. Jsegi Wennema soldatid ei sa seäl täit kun mona, waid agga pole ja teise pole eest antakse neile rahha; sest et se wäddo senna wägga paljo maksab, siis ellawad ennamiste kalladega.

Üks wäe üllem kirjutab, et temma aastal 1865 sedda seäl omma silmaga on näinud, et keik toido assi seäl wägga kallis olle. Wilja egga ühtegi sõdawad toito seäl ei kaswa. Soldatidele antakse lubba jahhi peäl käia, kus mönni kolli linno nahkade eest mitto sadda rubla woiwad tenida ja sawad ka sedda; agga et need ennamiste poismehhed on, siis lähhäb nende tenistus keik wina eest ärra, mis nemmad wägga armastawad.

Et keik assi kallis on, wõime siin allamal nähha.

Aastal 1865 maksis Kamsatka maal:

1. üks ember, se on 10 toopi wiina, mis lahja olli, 160 rubla, se on 16 rubla toop.

2.	üks nael	sukrud	4 rubl.	50 kopp.
3.	„	„ wennetubbakast	5 „	— —
4.	„	„ woid	1 „	50 kopp.
5.	„	„ sola	1 „	50 „
6.	„	„ sepi	2 „	— —
7.	„	„ püssi-rohto	5 „	— —

Kuida luggo praego seäl on, ei olle meile mitte teäda; agga keik assi wõib seäl prago ikka kallim olla, kui siin. Kül on nüüd meie kohhus, suurt Jummalat tännada, kes meid on ühte male ellama pannud, kus paljo kergeminne ja alweminne omma elloüllespiddamist wõime leida, kui neil, seäl külmal maal. Ja nenda on weel paljo maid taewa al, kellel willetsam ello on, kui meil.

Kas olgo külm ehk soe Ma,
Seäl immimest jo toidad Sa,
Ni immelikkult siin ehk seäl
Se sure laia ilma peäl.
Oh Jummal! Sinno taewa al
Kül rohkeste nüüd iggal maal:
Kus toit ei kaswa Ma seest,
Seäl annad sedda merre-weest,
Ja ikka uest jälle lood
Ja omma rahwa kätte tood.

Eesti-rahwa mÃƒÂ¶nnus Kalender 1868, lk. 29